

W har betalt.....	32.886 kr.
Skatteyderne har betalt:	
til fradragsretten	45.414 kr.
til bonus	97.168 kr.
til forsikringssum.....	58.000 kr.
I alt.....	200.582 kr.
Renteslaverne (parcelhusejerne) har betalt	
(idet godt halvdelen igen betales af skatteyderne).....	34.063 kr.
I alt.....	267.531 kr.

Opgjort på forsikringselskabets indtægter er fordelingen noget anderledes:

Skatteyderne betaler godt 600.000 kr.

Renteslaverne betaler ca. 400.000 kr.

Alt sammen til fordel for, at W kan forøge sit privatforbrug med 234.645 kr.

Eller med andre ord: Det, som alvorligt kaldes samfundsnyttig opsparing, er ikke andet end et organiseret system, hvor staten hjælper de kloge og de rige med at snyde de mindre kloge og mindre rige.

Det ville simpelt hen samfundsøkonomisk være billigere – og lettere at administrere – hvis staten gav den bedst aflagte halvdel af befolkningen en klækkelig kontant ydelse på betingelse af, at de holdt sig fra enhver form for forsikrings- og pensionsordning.

Der kan naturligvis laves en tilsvarende dokumentation af, hvordan en lang række ordninger virker på samme måde. Både ordninger med begrænset fradragsret (3.000 kr.s fradraget) og andre ordninger.

Også den udstrakte belåning af forsikringsordninger (f. eks. pantebrevslån), som gør dem endnu

mere fordelagtige, bør ind i diskussionen.

Det er oplagt, at en virkelig sanering af alle disse fiduser forudsætter et indgreb som ophæver den eksisterende skattefri rentetilskrivning, dvs. gør forsikringsselskaber, pensionskasser m. v. fuldt skattepligtige. Men heller ikke et hurtigt indgreb mod 3.000 kr.s fradraget ville være at foragte.

Provenuvirkningen

Udvidelsen af beskatningsgrundlaget gennem afskaffelsen af 3.000 kr.s fradraget er i regeringens skatteredegørelse fra maj 1978 anslået til 1.850 mill. kr.

Det er sandsynligvis alt for lavt.

Frdraget udgjorde i 1978 ca. 1.650 mill. kr. og er stærkt voksende – ikke mindst på grund af pengeinstitutternes og forsikringsselskabernes kampagnefremstød (jfr. bilaget).

Et skøn i retning af 2.200 mill. kr. er derfor mere realistisk, eller med andre ord: 3.000 kr.s fradraget betyder i 1980 et provenutab for det offentlige på omkring 1,5 mia kr.

Så der er noget at hente for den socialdemokratiske sparebånd.